

ning kan medføre, i mindste Maade har kunnet lade sig afholde fra at gjøre den Indstilling til Thinget, som man har gjort; thi at man skulde bruge enkelte særligt uddannede Mechanikere, selv om disse ikke kunne udtages af den værnepligtige Masse, er et saa underordnet Spørgsmaal ligeoverfor Sagen i sin Helhed, at det ikke har kunnet udøve nogen Indflydelse paa Behandlingen af Sagen. Endelig har man forhandlet med Ministeren om, hvad Bei man skulde gaa med Hensyn til Anvendelsen af det relativt meget gode Baaben, vi nu have, men som skal affattes som ordinært Baaben. I den Henseende har Ministeriet udtalt, at man har tænkt sig endel Batterier bevarede, dels til eventuelt Brug for Afdelingen af Forstærkningen, dels for at tjene som en sidste Reserve af Feltmateriel og dels til Brug for Landbatterier, som skulle værges mod Landgangsforføj o. desl. Udvalget har ikke nærmere forhandlet dette Spørgsmaal; men efter hvad der er oplyst dels om Baabenes Bestaafenhed og dels om det Antal Baaben, vi nu have — og en Del er jo af temmelig ny Dato — saa har det ingenlunde ringe Betydning, navnlig naar vi se hen til Landets hele Stilling, dets udstrakte Kyster o. desl. Udvalget har derfor kun forbigaaet at gaa nærmere ind paa dette Spørgsmaal under den Forudsaetning, at Intet afhendes af det nuværende Feltmateriel undtagen efter Forhandling med Rigsdagen; og det vil jo ogsaa være meget naturligt, at dette Spørgsmaal tages med ved Overveielser af vor Hærsorganisation. Med Hensyn til Lovforslagets Form, da har Udvalget troet, at det var rigtigt, at Forslaget fremtræder paa samme Maade og i samme Form som de sædvanlige Tillægsbevillingslove, idet der da ikke er Tvivl om, at saavel selve Foranstaltningen som Bevillingen dertil ere bevilgede paa een Gang. Forslaget, som det nu foreligger, er jo i sit Hovedindhold i § 1 et Stykke, af en Bevillingslov, hvilket ogsaa udtrykkelig nævnes i § 2; og man har derfor, efter at man derom har afholdt Samraad med Folkethingets høitærede Formand, troet, at man meget vel kunde betragte denne Lov som en Bevillingslov i den Forstand, at 1ste Behandling af den ogsaa var guldig med Hensyn til Behandlingen af de Forslag, som Udvalget stillede, saa at man kunde lade den fremtræde som Endringsforslag til selve Lovforslaget. Man har noget imod Sædvane i Lovforslagets § 2 samlet det hele Beløb under en Post g. „Til Anskaffelse af 16 Batterier Bagladefeltstyts med Tilbehør“ 2 Millioner Kr. . . . Dersom man havde fulgt den sædvanlige Fremgangsmaade, vilde man have delt Summen i 3—4 Poster, dels til selve Kanonerne, dels til Ammunitionsvogne, dels til Projektiler og dels endelig til Krudt eller andre mindre Anskaffelser; men da der foreligger specificerede Bilag — navnlig Bilagene 1 og 2 — som ville kunne tjene Statsrevisionen til al for-

nøden Veiledning, og der ligeledes er givet Udvalget specificerede Optegnelser, som ogsaa ville kunne bruges af Statsrevisionen, har man ikke troet, at der var Noget at indvende imod Forslagets Form her, hvilken netop i andre Henseender kan være heldig. Udvalget har henstillet til Ministeren at tage under fornøjet Overveielse, om ikke en vis større eller mindre Del af de paa Bilag 2 opførte Anskaffelser maatte besørjes udførte herhjemme. Det fremgaar af de Oplysninger, som have foreligget Udvalget, at man har været heldig med Konstruktionen af dobbeltvæggede Granater i en Fabrik her, navnlig saadanne, som bruges i den ene Forladefanon, saa at man ved Sprengningen af disse Kanoner opnaaede større Virkning, end man opnaaede med Granaterne til Bagladefanonene, og det udtaltes udtrykkelig, at det var begrundet deri, at Granaten ved den Prøve var forfærdiget af en dansk Færnsjøer efter en forbedret Konstruktion, som ogsaa vil kunne komme Bagladefanonene til gode. Idet man har forment, at det vilde være ønskeligt, hvis det kunde udføres ligesaa billigt og ligesaa godt herhjemme, at vore Fabrikanter havde nogen Øvelse i denne Fabrikation, for at vi navnlig under Krigsforhold kunde være fuldstændig sikre imod Afhængighed af fremmede Fabrikker, har man anbefalet Ministeren under visse Omstændigheder at benytte indenlandske Fabrikanter. Jeg har ivoerigt ikke videre nu at fremsætte om Spørgsmaalet. Jeg skal kun udtrykkelig gjen tage, at, hvad jeg har fremsat om selve Kjernen af Spørgsmaalet og om Sagens Gjennemførelse, er fremsat paa hele Udvalgets Begne, hvorimod det, jeg har fremsat med Hensyn til Sammenstillingen af Liden for Artilleriets Prøver og Liden, man har villet unde Rigsdagen til Prøve, er fremsat paa Udvalgets Flertals Begne.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Jeg har kun begjæret Ordet for at meddele det ærede Thing, at jeg ikke har Noget at erindre imod den i Endringsforslaget under Nr. 2 foreslaaede Forandring i Lovens Titel, om jeg end selvfølgelig ikke kan anse denne Forandring for at være absolut nødvendig. Da vilde Lovforslaget jo ikke være fremkommet med den Titel, det nu har; men jeg finder som sagt Intet at erindre imod den foreslaaede Endring.

Krigsministeren (Saffner): Da Conseilspræsidenten og Finantsministeren har udtalt sig om det Forslag til Lovens Titel, som er fremsat under Nr. 2; og da Udvalget i Forslaget under Nr. 1 indstiller, at der skal bevilges Krigsbestyrelsen det af den forlangte Beløb til Anskaffelsen af 16 komplette Feltbatterier, finder jeg ingen Anledning til at dvæle videre ved selve Lovforslaget. Jeg skal kun tillade mig at fremkomme med nogle enkelte Udtalelser foranledigede ved Udvalgets Be-